

Вторы́й. §.

За мѣстоимѣнїе то.

Мѣстоимѣнїе є єдна чисть коѧто са склана и полага въ мѣсто имато иліи бѣшите. и раздѣлабла: на лични, оуказателы. возносителы. возбратителы. и неопределителы.

а. 1.) Оуказателла, съ който ибшо показвале, както. и. п. азъ, ты, онъ, сей, той, обз.

2.) Возносителла, който преминала та бѣшъ въ паматъ прибодатъ: както: съмъ, сей, обзъ, онъ, той, който.

3.) Возбратително, на което знаменїе то на същото което дѣйствъла лицѣ са возбрашабла: както: себѣ. на себѣ си.

4.) Вопросителла, скойто вопрошение прѣвимъ: както: чий, кто, кой, что, кий.

5.) Притажателла: който предовѣблнїе знаменуватъ: както: мой, твой, нашъ, вашъ, неговъ.

Б. Мѣстоимѣнїе свойства.

Свойствата мѣстоимѣнїй са, 7. видъ, начертаниe, родъ, числъ, падежъ, лицѣ, и склонениe.

1. Видъ са два.

а. Первообразный: както: азъ, ты, себѣ.

б. Производный: както: той, твой, ской, и прочая.